

Analiza Dużych Zbiorów Danych

Lista 2 - Wielokrotne testowanie, estymatory Jamesa-Steina

Wygeneruj ortonormalną macierz planu $X_{1000 \times 1000}$, tzn. taką macierz, że $X^T X = I_{1000 \times 1000}$.

Następnie wygeneruj wektor współczynników regresji jako ciąg niezależnych zmiennych losowych z rozkładu

$$\beta_i \sim (1 - \gamma)\delta_0 + \gamma\varphi(0, \tau^2) ,$$

gdzie δ_0 jest rozkładem skupionym w 0 a $\varphi(0, \tau^2)$ jest gęstością rozkładu normalnego $N(0, \tau^2)$.

Rozważ 6 przypadków:

$$\gamma \in \{0.01, 0.05, 0.1\}, \quad \tau \in \{1.5\sqrt{2 \log 1000}, 3\sqrt{2 \log 1000}\}.$$

Dla każdego z tych przypadków wygeneruj wektor odpowiedzi

$$Y = X\beta + \epsilon ,$$

gdzie $\epsilon \sim N(0, I_{1000 \times 1000})$ i przeprowadź poniższe analizy, zakładając, że wariancja błędu jest znana ($\sigma^2 = 1$).

1. **a)** Podaj wzór na estymator najmniejszych kwadratów $\hat{\beta}^{LS}$ dla wektora β i rozkład tego estymatora.
b) Skonstruuj oba estymatory Jamesa-Steina dla wektora parametrów β (tzn. estymator ściągający do zera i do wspólnej średniej).
2. Zastosuj następujące procedury do ustalenia które zmienne są istotne:
  - a) procedurę Bonferroniego;
  - b) procedurę Benjaminiego-Hochberga;
  - c) klasyfikator Bayesowski przy założeniu tej samej funkcji straty za błąd pierwszego i drugiego rodzaju.
3. Następnie dla każdej procedury z punktu 2) wyznacz "ucięte" estymatory wektora β

$$\hat{\beta}_i^{uc} = \begin{cases} \hat{\beta}_i^{LS}, & \text{jeżeli odrzucono } H_{0i} : \mu_i = 0; \\ 0, & \text{w przeciwnym wypadku .} \end{cases}$$

4. **a)** Estymatory z punktów 1), 3) (6 estymatorów) porównaj pod kątem błędu kwadratowego

$$SE = \|\hat{\beta} - \beta\|^2 .$$

- b) Procedury testowania z punktu 2) porównaj pod kątem sumy liczby błędów pierwszego i drugiego rodzaju.
- c) Dla każdej kombinacji ϵ i τ powtórz doświadczenie 1000 razy i porównaj analizowane estymatory pod kątem $MSE = E(SE)$ a analizowane procedury pod kątem wartości oczekiwanej sumy liczby błędów pierwszego i drugiego rodzaju.